

må nok erkende, at når det kommer til, hvordan man så løser sådan en krise i fremtiden, skilles vandene ikke så lidt.

Hr. Jens Kirk siger, at det er skuffende, at EU ikke selv kunne klare problemerne i Eksjugoslavien, og han siger i samme åndedrag, at der manglede et militært pres – underforstået, at der manglede et militært pres fra EU – for at man politisk kunne løse krisen i Eksjugoslavien.

Er det virkelig Venstres overbevisning, at hvis blot EU havde et militært apparat at sætte bag de politiske forhandlinger i Eksjugoslavien, var det formålstjenligt, og så kunne det være lykkedes for EU selv at klare krisen, eller er det Venstres overbevisning – lige så vel som det i hvert fald er min – at uden en fælles forståelse for, hvordan man får løst problemerne i Eksjugoslavien, får vi ikke en varig fred? Altså, vi får aldrig en varig fred i Eksjugoslavien uden at komme til en forståelse med bl.a. USA om, hvordan krisen håndteres.

Jeg vil godt høre, om det virkelig er Venstres holdning, at EU selv kan håndtere den slags kriser, og endelig – og det er jo nok så væsentligt – hvis man så forudsætter, at EU skulle lægge et militært pres på eksempelvis Eksjugoslavien for at kunne skabe en politisk tilfredsstillende løsning, hvad er det så for et militært pres, Venstre forestiller sig? Er det en EU-hær, som man kan sætte ind? Er det de enkelte lande, som siger, at i den givne situation, hvor militær er påkrævet, ønsker vi at stille x-antal militære styrker til rådighed? Eller hvad er det for nogle instrumenter, Venstre forestiller sig?

Som jeg hører det, skal EU have en politisk forhandlingsmulighed for at få løst krisen i Eksjugoslavien, og hvis folk ikke forstår det – altså dem, man forhandler med – kan EU-forhandlingerne med det samme sige, at de har det militære apparat lige bagved.

Så er det altså en selvstændig EU-hær og ikke det, som tidligere har været udgangspunktet, når vi har diskuteret forsvarssamarbejde i Unionen, nemlig at de enkelte lande efter hver aktions beskaffenhed osv. kunne vælge, om de ønskede at stille styrker til rådighed for den aktion eller ej. Så er det noget andet, noget videre, man er gået ind på, og jeg synes, det er endnu mere skuffende, hvis Venstre er nået dertil allerede nu. Det må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal hr. Kristian Thulesen Dahl ikke være i tvivl om Venstres holdning.

Det må være frustrerende at være fredsmægler i Europa, hvis man ikke er sikker på, at man både har forhandlingsmandat og måske også noget forsvarsmæssigt bag sig, som man kan sætte ind i visse situationer for at skille nogle stridende parter. Det er ikke altid, man i første omgang kan snakke folk til at forliges. Der må ligesom være lidt, skal vi sige ansvar bag ved den tale, man fører.

Det må også være rigtigt i den her forbindelse at sige, at det jo ikke bliver lettere at styre Europa, efterhånden som vi måske nærmer os de 50 stater; der er mange uligheder i Europa, som skal forliges. Jeg tror også, at vi er enige om, at hvis vi skal undgå for mange opstande af den ene eller den anden art, fordi man nu ikke helt kan forliges, må der ligesom være en vis form for respekt for ordene. Jeg tror, de to år i Bosnien har vist, at der skal mere end snak til for at skille stridende personer. Vel skal der alvorlig tale til, efter at de er blevet forligt eller blevet adskilt, men der må i første omgang være noget magt bag ved det, vi snakker om, for at vi kan sikre det.

Nu er hr. Kristian Thulesen Dahl jo ikke så gammel, men jeg kan trods alt huske afslutningen af krigen, hvor min far kom hjem. Han var væk i nogle år under krigen. Jeg ønsker, at Danmark en anden gang selv kan deltage i beslutningen om, hvornår vi skal være med til nogle ting, og ikke være underlagt, hvornår det passer andre at redde Danmarks selvstændighed.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu bliver man heldigvis ældre, og så kan det jo ifølge hr. Jens Kirk være, at man også bliver klogere. Men sagen er, at hr. Jens Kirk taler udenom og ikke vil forholde sig til det, der bliver spurgt om. Vi får ikke svar på, hvad det er for nogle militære instrumenter, Unionen ifølge Venstre skal have.

Som jeg hører det, er det nogle ret alvorlige magtmidler, Unionen skal have på det militære område, der også går videre end det, som Venstre har været talsmand for tidligere, og også går videre end den statusrapport, Refleksionsgruppen har udarbejdet, og som jeg synes er gal nok. Det kunne da være interessant for os andre herinde i Folketinget at vide, om Venstres hold-